

Nr 28.

Av herr **Hallberg**, om ökat anslag till bidrag till Folkbildningsförbundet för konsulentverksamhet.

Av statsfinansiella skäl har ecklesiastikministern inte heller i år kunnat i sitt budgetförslag för budgetåret 1951/52 upptaga en hemställan från Folkbildningsförbundet, att anslagsposten Bidrag till Folkbildningsförbundet för konsulentverksamhet (Anslagsposten 2, s. 439, åttonde huvudtiteln i statsverksprop.) höjes med 15 000 kronor. Skolöverstyrelsen hade tillstyrkt en höjning av nämnda post med 10 000 kronor. Ej heller detta senare yrkande har statsrådet ansett sig kunna acceptera av nyssnämnda skäl.

Då emellertid statsrådet föreslagit en höjning av anslagen till studiecirkelverksamheten med i runt tal en halv miljon kronor — vilket är mycket tillfredsställande — förefaller det finnas en möjlighet att minska denna i och för sig glädjande anslagshöjning med den summa, som skulle behövas för att tillgodose hemställan om ett höjt anslag till konsulentverksamhet. Dessa båda grenar av det fria folkbildningsarbetet äro så intimt förenade med varandra, och konsulentverksamheten är av så stor betydelse för studiecirkelnas arbete, att det borde gå för sig att överföra erforderlig summa av anslaget till studiecirkelverksamheten till konsulentverksamheten.

Några landsting, bl. a. Kopparbergs läns landsting, ha redan för ett par tre år sedan beslutat anställa avlönade bildningskonsulenter i förlitande på att erhålla statsbidrag enligt gällande bestämmelser till avlöning av nämnda konsulenter.

Tack vare denna konsulentverksamhet inom landstingsområdena har en välbehövlig koncentration av bildningsarbetets olika grenar och ett bättre samarbete mellan dessa kunnat genomföras. Som exempel kan nämnas att genom bildningskonsulentens tillkomst i Kopparbergs län har bildats en central länsorganisation, Dalarnas bildningsförbund, vilken tagit hand om de ambulerande folkbildningskurserna, för vilka förut funnits en särskild organisation, samt musikcirkelverksamheten, anskaffar föreläsare åt föreläsningföreningarna och inordnar dessa delvis i folkbildningskurserna, samarbetar med studiecirkelnas och biblioteken i länet o. s. v.

Detta är ju också meningen med bildningskonsulenternas uppgifter. Men för att kunna ekonomiskt lösa denna fråga ändamålsenligt är det nödvän-

digt, att statsbidrag erhållas under de former och i den omfattning som bestämmelserna härför anvisa.

Med stöd av anförd motivering tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte bevilja en höjning av bidraget för konsulentverksamhet med 15 000 kronor, alternativt i enlighet med skolöverstyrelsens hemställan med 10 000 kronor, och att den höjda anslagssumman måtte utgå av för studiecirkelverksamheten beräknat anslag.

Stockholm den 19 januari 1951.

Arvid Hallberg.